

Daniel Bean

Bazat e shërimit

Daniel Bean
BAZAT E SHËRIMIT

Përktheu:
Qefsere Nishevc

Redaktor:
Albin Kllokoqi

Përgatitja teknike:
Dorentina Thaqi

Shtëpia botuese:
“LENA Grafik”

Daniel Bean

Bazat e shërimit

Përktheu: Qefsere Nishevc

PRISHTINË, 2023

Parathënie

Ky libër është shkruar për t'ju ndihmuar të kuptoni se vullneti i Perëndisë për ju është që të keni shëndet dhe shërim. Përdoreni këtë libër për t'ju nxitur ta mbani shëndetin dhe për t'ju shërbyer të shëroheni, ose të shëroni të tjerët.

Për t'u shërbyer të sëmurëve së pari ju duhet ta nxisni, ta zgjoni besimin te ata, së dyti ju duhet t'i ndihmoni ata ta çlirojnë besimin, pra këto dy gjëra janë shumë të rëndësishme.

Besimi vjen duke dëgjuar Fjalën e Perëndisë, derisa të arrihet një zbulesë, ose një dritë (Rom 10:17, Psalmi 119:130). Kur të keni besuar se është vullneti i Zotit që ju të shëroheni, atëherë ju mbetet të veproni sipas asaj që besoni.

Përdorni sa më shumë nga ato 31 arsyet e përmendura më poshtë për ta zgjuar besimin.

Kaloni kohë duke kërkuar çdo varg.

Kur iu shërbeni të sëmurëve, lëreni ata të lexojnë vargjet me zë të lartë. Mos u përpiqni të luteni shumë shpejt. U jepni atë sa mundeni nga ato 31 arsyet e dhëna .

Lëreni që të forcohet besimi në zemrat e tyre. Unë do të thosha që të kaloni të paktën 75% të kohës suaj duke *prodhuar*, zgjuar besim dhe më pas ndihmohjini ata të çlirojnë besimin e tyre.

Pasi të jetë rrënjësor besimi në zemrat e tyre, ata do të jenë gati, ta lirojnë atë dhe të pranojnë shërim. Shqyrtoni arsyet pse disa dështojnë për të marrë shërimin dhe ua shpjegoni metodat e marrjes së shërimit. Mësojini ata të besojnë se kanë marrë shërimin edhe para se të shohin ndonjë shenjë shërimi

(Mk. 11:23-24).

Jezusi pagoi çmimin që ne të shërohemi. Është një punë e përfunduar. Ai nuk tha "ta blejmë sigurimin shëndetësor".

Vullneti i Tij është që ne të ecim në shëndet hyjnor edhe pse, ne mund të vijmë tek Ai kur të sëmuremi dhe ta marrim atë.

Tani duhet të veprojmë sipas Fjalës së Perëndisë, duke qenë plotësisht të sigurtë, se është vullneti i tij që të shërohemi dhe të kemi shëndet të plotë.

31 Arsyet që na tregojnë se është vullneti i Perëndisë për t'i shëruar të gjithë sot

1. Njeriu u krijua i shëndetshëm.....	3
2. Sëmundja filloi me mëkat	4
3. Satani shkakton sëmundje	5
4. Shëndeti vullneti i Zotit si në parajsë dhe në tokë.....	6
5. Fjala e Perëndisë ka fuqi të shërojë.....	7
6. Besëlidhja e Perëndisë për shërimin	8
7. Plani i shpengimit përfshin shërimin.....	9
8. Ne jemi të shpenguar nga mallkimi i ligjit	10
9. Emri i Zotit është shërues.....	12
10. Pashka dhe Shpengimi.....	13
11. Gjarpri në shtyllë dhe kryqi.....	14
12. Dashuria dhe dhembshuria e Zotit	15
13. Zoti është Bariu i mirë.....	16
14. Shërbesa e Jezusit	17
15. Shërimi te Veprat	18
16. Jezusi na dha autoritet mbi sëmundjet	19
17. Perëndia është Ati ynë	20
18. Shërimi u përket fëmijëve të Zotit	21
19. Ne jemi nusja e Jezusit	22
20. Ne jemi degë të hardhisë	23

21. Ne jemi priftërinj të Zotit	24
22. Trupi juaj është një sakrificë e gjallë.....	25
23. Trupi juaj është Tempulli i Frymës së Shenjtë.....	26
24. Ne jemi Trupi i Krishtit.....	27
25. Dhuratat e shërimeve.....	28
26. Vënia e duarve	29
27. Lyerja me vaj	30
28. Fuqia e Perëndisë.....	31
29. Premtimi i Zotit për jetë të gjatë.....	33
30. Premtimet gjithëpërfshirëse të Zotit	34
31. Frytet e para të trashëgimisë sonë.....	36

1. Njeriu u krijua i shëndetshëm

Në cilën ditë e krijoi Zoti sëmundjen a lëngatën? Përgjigja është e thjeshtë. ***Ai nuk e bëri këtë.*** Zoti është burimi i jetës, jo i vdekjes. Zoti është i përsosur dhe gjithçka që krijoi që e përsosur. Ai nuk krijoi asgjë me vdekje në të.

Te Zanafilla 1. Perëndia krijoi njeriun, vargjet 26 dhe 27 thonë se Ai krijoi njeriun sipas shembëlltyrës së vet. Si është Zoti? Ai është i përsosur (pa deformime, pa dobësi, pa sëmundje). Njeriu u krijua për të qenë njësoj si Zoti, as sëmundja as deformimi as lëngata nuk janë sipas vullnetit të Perëndisë. Sëmundja nuk ishte vënë në njeriun, por shëndeti dhe shërimi.

A pati diçka të keqe që beri Perëndia? Jo, gjithçka që bëri Ai i ishte shumë e mirë (Zan. 1:31) dhe jo vetëm e mirë, por shumë e mirë. A mund ta quash kancerin, tumoret, apo diabetin si diçka të mirë? Jo, sëmundja nuk është e mirë.

Zoti e krijoi trupin të tillë që mund ta dijë se sëmundja nuk është e mirë. Ai u krijua me aftësinë për të luftuar gjërat që nuk janë të mira. Vullneti i tij vazhdon të jetë si ai në fillim, që njeriu të jetë me shëndet të përsosur, pa sëmundje, pa lëngata.

Shëndeti ishte plani i Zotit që atëhere kur u krijua njeriu. Ky plan nuk ka ndryshuar

2. Sëmundja filloi me mëkat

Nëse Zoti nuk e krijoi sëmundjen, atëherë kur filloi ajo? Sëmundja është fillesa e vdekjes (faza e parë e vdekjes). Vdekja hyri në botë kur Adami dhe Eva mëkatuan (Rom. 6:23; Rom. 5:12; Zan. 2:17). Si rrjedhojë e këtij mëkati njerëzimi që hapur për t'u sulmuar me sëmundje dhe lëngata.

John A. Dow tha: “Sëmundja është pasardhëse e ndyrë e satanit, babait të saj dhe mëkatit nënës së saj” Kur mëkatuan, Adami dhe Eva nuk vdiqën fizikisht për shumë vite. Por, si pasojë e mëkatit të tyre, sëmundja hyri në botë dhe me kalimin e kohës njerëzimi filloi të vdiste fizikisht.

A ishte vullneti i Perëndisë që njeriu të mëkatonte? Jo, por vdekja është një dënim për mëkatin,

(Rom 6:23). Sëmundja është mjeti që e çon njeriun drejt vdekjes.

A është vullneti i Zotit që njeriu të jetë i sëmurë? Jo, sëmundja është pasojë e mëkatit. Po të themi se është vullneti i Perëndisë që dikush të jetë i sëmurë, sikur biem në dakord se ishte vullneti i Perëndisë që njeriu të mëkatonte.

Zoti nuk e miraton mëkatin, apo sëmundjen. Psalmi 107:17-20 thotë se Perëndia të shëroi nga pikëllimi dhe të çliroi nga shkatërrimi yt, sëmundja u shkaktua nga mëkati yt, Përendia nuk dëshiron që ju të paguani dënimin për mëkat. Vullneti i tij është që ju të kenë cilësinë e jetës së tij. (Rom 6:23). Sëmundja filloi me mëkat. As mëkati e as sëmundja nuk janë sipas vullnetit të Perëndisë

3. Satani shkakton sëmundje

Fjalët "sëmundje, e keqja " përdoren në Psalmin 41:8 dhe përkufizohen si një gjë për të cilën flitet keq. Sëmundjet dhe lëngatat janë të këqija.

Ato nuk janë shkakuar nga Zoti; ato shkaktohen nga satani (Jobi 2:7; Luka 13:16; Veprat e Apostujve 10:38).

Zoti nuk qe ai që i sëmuri njerëzit, por atë e beri djalli. Jezusi pyeti: "A nuk duhet të lirohet kjo grua, që është bijë e Abrahamit, të cilën Satani e mbajti lidhur tetëmbëdhjetë vjet në pranga". Mendoni pak tetëmbëdhjetë vjet! Pastaj u lirua në një të shtunë.

Satani ishte ai që e mbante atë në robërinë e sëmundjes. Jezusi e liroi (Luka 13:16). Satani është shkatërruesi, Jezusi është jetëdhënësi (Gjoni 10:10; Luka. 9:56; 1 Gjon. 3:8; Da 12:23).

Zoti dhe djalli nuk punojnë së bashku për të ndërtuar karakterin tuaj. (Mat. 12:24-30; Isa. 5:20).

As Zoti nuk e përdor sëmundjen, një vepër të djallit, për t'i mësuar fëmijët e tij. Galatasve 2:18 thotë se Perëndia do të ishte një shkelës nëse jep një sëmundje, prej së cilës do të të shërojë më pastaj, ose në këtë mënyrë do të ndërtonte karakterin e ndonjërit.

Satani është ai që solli sëmundjen. Zoti jep jetë dhe shëndet.

Ne e dimë se vullneti i Perëndisë është shëndeti, sepse Ai nuk e shkaktoi sëmundjen.

4. Shëndeti, vullneti i Zotit në parajsë dhe në tokë

Në "Lutjen e Zotit" (Mat. 6:10), Jezusi tha të lutemi që vullneti i Perëndisë të bëhet në tokë ashtu si në qiell. A është vullneti i Zotit që ju të jeni të sëmurë në Parajsë? Natyrisht se jo. Zoti nuk i ka dy vullnete, një për tokë dhe një për parajsë.

Ligji pr. 11:21 thotë se ne mund të kemi parajsë në tokë. Por ne e shohim se nuk është duke u bërë ky vullnet në tokë, përndryshe nuk do të na duhej të luteshim!

Vullneti i Perëndisë nuk ndryshon kurrë (Mal. 3:6; Hebr. 13:8; Jakobi 1:17). Nëse është vullneti i tij të jemi të shëndetshëm në parajsë, atëherë është vullneti i tij që ne të jemi të shëndetshëm edhe në tokë. Po atëherë, pse sëmuren njerëzit? Satani është zoti i kësaj bote (2 Kor. 4:4).

Ai përpiqet të vendosë vullnetin e tij. Jezusi na dha autoritet mbi satanin. (Luka 10:19).

Duke përdorur autoritetin tonë, ne lejojmë që vullneti i Perëndisë të bëhet në tokë dhe jo ai i satanit.

Është e lehtë të shihet se vullneti i Perëndisë është shëndeti, shih frazën si në "qiell".

5. Fjala e Perëndisë ka fuqi të shërojë

A keni marrë ndonjëherë një antibiotik? Mjeku zakonisht do t'ju thotë merrni të tërë pakon e pilulave sipas dozës se përshkruar. Ju i merrni sipas recetës. Perëndia na dha një recetë, Fjalën e Tij.

Prov. 4:20-22 thotë se Fjala e Perëndisë do t'i sjellë shëndet trupit tuaj. Në hebraisht e ka kuptimi do të jetë një ilaç për të gjithë mishin tuaj. Në Psalmin 107:20 Fjala e Perëndisë i shëroi ata; Fjala e Perëndisë është ilaç.

Nëse jeni të sëmurë, kaloni kohë me Fjalën, merrni atë me doza, siç do të bënit me një bar, sa më shumë ta përdorni, trajtimi vjen më shpejt, mos e lexoni vetëm një herë! Kaloni kohë duke medituuar derisa fjala të bëhet shumë e qartë brenda jush! Ashtu si me ilaçe, ju mund të mos i shihni rezultatet e menjëhershme, por vazhdoni në Fjalën, derisa të merrni shërimin e plotë.

Centurioni e dinte se fjalët e Jezusit kishin fuqi shërimi. Ai tha, "Fol vetëm një fjalë dhe shërbëtori im do të shërohet" (Mat. 8:8) Hebr. 4:12, Gjoni 6:63 dhe Gjoni 1:1-4 thonë se Fjala e Perëndisë përmban jetë, është në gjendje të ndikojë si një kurë në trupin tonë.

Fjala e Zotit është e Vërteta. Gjoni 8:31-32 dhe Jakobi 1:25 na tregojnë se e vërteta do të na bëjë të lirë. Njerëzit në kohën e Jezusit e kuptuan këtë. Luka 5:15 dhe 6:17 thuhet se ata erdhën për të dëgjuar dhe për t'u shëruar. Ata dinin të dëgjonin.

Fjala e Perëndisë rrënjos besim, na shtyn për ta marrë shërimin.

Fjala e Perëndisë është vullneti i tij. Nëse Fjala e tij shëron, atëherë shëndeti është vullneti i tij.

6. Besëlidhja e Perëndisë shërim për ne

Perëndia bëri një besëlidhje shërimi me izraelitët (Ekz. 15:26; 23:25-

26). Marrëveshjet ishin të kushtëzuara. Ai u tha atyre të mbanin urdhërimet e tij dhe nuk do të lejonte që ata të sëmureshin. (Ligj.p. 7:12-15). Edhe pse shërimi ishte pjesë e besëlidhjes ata do të duhej ta zotëronin për vete. Luka 4:27 thotë se Naamani edhe pse sirian mori shërim dhe lebrozët izraelitë jo. Vetëm ai mori premtimin.

Krishti na dha një besëlidhje të re, të bazuar në premtime më të mira (Hebrenjve 8:6). Ai plotësoi të gjitha kushtet, por edhe ne duhet t'i marrim ato që na takojnë .

Nëse në Besëlidhjen e Vjetër pati shërim për Izraelitët, athua nuk do ketë për ne në Beslidhjen e re? Po atëherë besëlidhja jonë do të isht më e keqe! Por, ne e kemi një besëlidhje më të mirë. Disa besojnë se bekimet e përshkruara në Besëlidhjen e Perëndisë janë vetëm për hebrenjtë. Po kush janë hebrenjtë? Judenjtë dhe izraelitët janë fëmijë të Abrahamit. Të krishterët janë gjithashtu fara e Abrahamit (Rom. 2:28-29; 4:16; 9:6; Gal. 3:7, 9, 29; 4:7; 6:16). Të krishterët gëzojnë të njëjtat përparësi.

Perëndia u dha izraelitëve në besëlidhjen e tyre dhe më shumë. Mbani mend, ne kemi një besëlidhje më të mirë nëpërmjet Krishtit.

Nëse shëndeti ishte vullneti Perëndisë në besëlidhjen që bëri me Izraelin, atëherë shëndeti vazhdon të jetë vullneti i tij në Besëlidhjen e Re, që ne e gëzojmë.

7. Plani i Shpengimit përfshin shërimin

Në Dhiatën e Vjetër, një kafshë u dënua për mëkatin e të tjerëve. Lev. 1:4; 3:2; 4:15; 16:21-22).

Në Dhiatën e Re ndëshkimi për mëkatin tonë u bartë te Jezusi (Rom 5:8-11). Isaia 53 përshkruan planin e shpengimit. Jezusi mori dënimin që ne e meritojmë. Fjalët hebraike në vargjet tre dhe katër për "pikëllime" dhe "mundime" e kanë kuptimin "dhimbje" dhe "sëmundje". Jezusi mbajti dhimbjen dhe sëmundjen tonë.

Gjoni 12:37-38 dhe Veprat 8:30-35 vërtetojnë se Isaia po profetizonte për Jezusin. Mat. 8:17 dhe 1-17 na tregojnë se Isaia po i referohej shërimit fizik.

Dhe 1 Pjetrit 2:24, duke iu referuar gjithashtu Isaia 53, thotë: "Me anë të vurratave të tij ju u shëruat"

Vurratat dhe goditjet përfaqësojnë ndëshkimin për mëkatin 2 Sam 7:14; Psalmi 89:32; Prov. 17:10, 19:29, 20:30, 22:15). Sëmundja është dënim për mëkatin. Jezusi pagoi dënimin (sëmundjen) që ne meritojmë, për mëkatin tonë. Jezusi e ka paguar dënimin për mëkatin tonë, Jezusi na jep shëndet në vend të sëmundjes.

8. Ne jemi të çliruar nga mallkimi i ligjit

Te Lev. 26 dhe ligj p. 28 ka bekime kur ne i bindemi ligjit të Perëndisë dhe po ashtu pasojnë dënime për mosbindje ndaj ligjit të Zotit. Te Gal. 3:13 ne shohim Krishtin që na shpengoi nga ndëshkimi për mosbindje (1 Pjet. 1:18-19; Psalmi 49:8). Ai pagoi çmimin, detyrimin për mëkatin tonë .

Më poshtë renditen referencat e shkrimeve të shenjta nga Ligji i Përtërirë. 28. Poshtë seciliës referencë janë fjalët dhe përkufizimet nga përkthime të tjera, komente dhe shpjegime fjalësh.

Ligji pr. 28:21

Murtaja -- sëmundje pas sëmundjeje, sëmundje ngjitëse.

Ligji. pr. 28:22

Konsumimi -- tuberkulozi, sëmundje infektive, sëmundja e dëmtimit, sëmundje konsumuese (AIDS).

Ethet -- të gjitha ethet, malaria, pneumonia, skarlatina, ethet tropikale.

Inflamacion -- i indeve, nervave, organeve etj; ftohja e zakonshme, infeksionet, kancer me konsum të shpejtë.

Djegje ekstreme -- grip, goditje nga dielli.

Shpata -- vdekje nga lufta.

Shpërthimi -- plagë, shpërthim i lëkurës, mbytje.

Myk -- verdhëz, zbehje.

Ligji pr. 28:27

Dhimbja e Egjiptit -- vlime, plagë, elefantiasis.

Emerodi -- hemorroide, ënjtje në ijë, grumbuj, plagë, ulçera, tumore.

Zgjobja -- ekzema (shpërthime të lëkurës, inflamacion, skuqje, kruajtje, kërcitje shkarkime, kore, reaksione alergjike), zgjebe

malinje (kanceri i lëkurës), koshere, skuqje, skorbut (mungesa e vitaminës C që shkakton: sfungjer mishrat e dhëmbëve, dobësi, anemi, gjakderdhje nga mukozat), gjakderdhje nga hunda, gjakderdhje nga rektumi.

Krurje -- të gjitha sëmundjet e tjera të lëkurës dhe shpërthimet e lëkurës (kjo përfshin të gjitha alergjitë reagimet).

Ligji pr. 28:28

Çmenduri - humbje e mendjes, sëmundje të mendjes.

Verbëri -- fizike dhe mendore.

Habia e zemrës -- shpërqendrimi i mendjes, konfuzioni i mendjes, frika, panik, të qenit budalla, çmenduri, pa mendje (jashtë vetes).

Ligji pr. 28:35

Gjunjët dhe këmbët -- të gjitha problemet.

Dhimbje - ulçera, çibane, plagë, sëmundje të lëkurës.

Ligji pr. 28:59-60

Plagët e farës sate -- probleme trashëgimore.

Vazhdimësi e gjatë -- probleme të zgjatura gjatë.

Sëmundje e lëndime probleme kronike, probleme të përsëritura, goditje në tru.

Sëmundjet e Egjiptit.

Ligji pr.28:61

Çdo sëmundje dhe çdo murtajë.

ligji pr.28:65

Sëmundje të zemrës -- dridhje të zemrës, rrahje të parregullta të zemrës.

Dështimi i syve -- konsumimi i syve, ndonjë sëmundje e syrit, glaukoma, verbëri, syri dembel, sy rozë, astigmatizëm, miopi, largpamësi.

Trishtim i mendjes.

Gal. 3:13 shpall, Jezusi na ka shpenguar nga mallkimi i ligjit.

Ky është një lajm i mirë. Nëse e gjeni sëmundjen tuaj në shkrimet e mësipërme, nuk duhet ta keni atë. Ju jeni liruar nga sëmundja.

Sipas Ligjit të Përtërirë 28, sëmundja është një mallkim i ligjit. Por, te Galatasve 3:13 thotë, ju jeni çliruar nga mallkimi.

9. Emri i Zotit është Shërues

Jehova do të thotë vetëekzistent që zbulon veten, praninë e Zotit emrat zbulojnë karakterin e Tij. Këta emra na tregojnë se si është Zoti:

1. Jehovah Shammah - Zoti është i pranishëm
Ezk. 48:35; Heb. 13:5
2. Jehova Shalom - Zoti Paqja jonë.
Gjyqtarët 6:24; Gjoni 14:27
3. Jehova Ra-ah - Zoti Bariu ynë.
Psalmi 23:1-6; Gjoni 10:1-14
4. Jehova Jireh - Zoti Furnizuesi ynë.
Zanafilla 22:14; Phil. 4:19
5. Jehova Nissi - Zoti Flamuri ynë (i fitores).
p.sh. 17:15; 1 Kor. 15:57; 2 Kor. 2:14
6. Jehova Tsidkenu - Zoti Drejtësia jonë.
Jer. 33:16; 2 Kor. 5:21
7. Jehova Rophe - Zoti Shëruesi ynë (mjek, doktor).
Ek 15:26

Teologët bien në dakord për këta gjashtë emrat e parë, por ata thonë se i shtati, Jehova Rafa, nuk është më. Kjo është në kundërshtim me të vërtetën. Nëse Ai ka qenë Jehova Rafa atëherë Ai është edhe tash, përndryshe nga do ta dinim se Ai është ende Jehova Tsidkenu? Zoti i drejtësisë. Psalmi 103:3

Karakterin e Zotit nuk ndryshon kurrë. Nëse Ai është Zoti, drejtësia jonë, atëherë Ai është Zoti Shëruesi ynë.

10. Pashka dhe shpengimi

Dhiata e Vjetër na jep shembuj se si duhet të jetojmë në Dhjatën e Re.

Te 1 Kor. 10:11. Hebrenjve 10:1 thuhet, se Dhjata e Vjetër është një hije e gjërave të mira që do të vijnë. Eksodi 12:1-14 është një shembull i mirë se jemi krijuar për të pasur shëndet.

Pashka është një shembull i asaj që do të ndodhë kur të marrim Darkën e Shenjtë. Izraelitëve iu tha të bënin dy gjëra përpara Pashkës, ta përdornin gjakun e qengjit dhe të hanin mishin e tij. Ky është një shembull i shpengimit te 1 Kor. 11.

Duket logjike të supozohet se kishte sëmurdje të izraelitët skllavë, por nuk kishte asnjë të sëmurdë mes tyre kur u larguan nga Egjipti, psalmi 105:37. Te Ekz 12:11 atyre iu tha të hanin qengjin me rripin në bel, me sandalet në këmbë dhe me shkopinj në dorë. Edhe të sëmurdët u veshën në këtë mënyrë. Ata hëngrën Pashkën duke pritur me besim që të merrnin shërimin e tyre dhe të largoheshin nga Egjipti. E shohim edhe më vonë në historinë e Izraelit, ata që mbanin Pashkën u shëruan 2 Kr.30:5, 20.

Disa vërtetë nuk e kuptojnë kuptimin e darkës së Shenjtë. Jezusi është Qengji ynë i Pashkës 1 Kor. 5:7. Trupi i tij ishte thyer që yni të jetë i plotë. Shumë e marrin darkën dhe dështojnë nuk e kuptojnë se mund të marrin shërim. Pali tha, për këtë arsye, shumë janë të sëmurdë dhe disa kanë vdekur.

Shërimi fizik është në dispozicion nëpërmjet shpengimit, nëse e njohim dhe veprojmë sipas tij (1Kor. 11:29-30).

Nëse ka shërim në shembullin e Pashkës, atëherë duhet të ketë shërimi në marrjen e Darkës së shenjtë.

11. Gjarpri në shtyllë dhe Kryqi

Ashtu si Pashka, gjarpri te Num. 21:4-9 është një shembull se si kemi shërim nëpërmjet Jezusit.

Perëndia vendosi një gardh mbrojtjeje rreth izraelitëve. Mëkati i tyre (v.5) bëri që ai të hiqej (shih gjithashtu Jobi 1:10). Zoti i tha Moisiut:

"Merre një gjarpër vendoseni në një shtyllë ... gjarpri në shtyllë paraqet Jezusin në kryq.

Pse bëri një gjarpër? Gjarpërinjtë dhe akrepat paraqesin një fuqi demonike (Luka 10:19). Jezusi ishte në kryq për t'u bërë mëkati ynë (2 Kor. 5:21). Ai mbajti dënimin për mëkatin tonë, duke përfshirë sëmundjen (shih pikën # 7, Plani i Shpengimit përfshin shërimin). Jezusi është shpengimi juaj. Filloni të shihni sëmundjen tuaj tek Ai, derisa Ai ishte në kryq (Gjoni 3:14-15). Vargu 8 vazhdon "Kushdo që kafshohet, kur e shikon këtë gjarpër do të jetojë." Bibla e thekson të shikuarit me vëmendje me pritje, me një vështrim të qëndrueshëm dhe thithës. Shikoni Jezusin që pret shërimin tuaj. Mos e fikso vështrimin te shërimi. Ngulisni shikimin tuaj te Jezusi.

Deri te Numrat 21, nuk përmenden gjarpërinjtë që kafshonin izraelitët, krejt papritur në kamp dolën mijëra gjarpërinj. A mund ta paramendoni këtë kaos? Po sikur të vinin disa gjarpërinj në dhomën ku jeni tash?

Mes kaosit të sëmundjes (simptomave, raportorteve mjeksore, dhimbjeve) duhet të përqendroni vëmendjen tuaj me ngulm te Jezusi. Ai është burimi i shërimit tuaj. Ashtu siç duhej të bënin izraelitët fokusoheshin te gjarpri në shtyllë edhe ju do të merrni shërim nëse nuk e hiqni vëmendjen nga Jezusi.

Kur njerëzit e shikuan gjarprin në shtyllë, ata u falën, u shëruan dhe u çliruan. Kur njerëzit shikojnë te Jezusi, ata marrin të njëjtën gjë.

12. Dashuria dhe dhembshuria e Zotit

Dhembshuria e shtynte Jezusin të shëronte (Mat. 14:14, 20:34; Marku 1:41). Shërimi është një shfaqje e dashurisë së Zotit dhe dhembshurisë së tij. Marku 5:19; Fil. 2:27).

Dhembshuria dhe mëshira përdoren në mënyrë të ndërsjellë në Dh.e Vjetër dhe të Re (Eks 33:19; Rom 9:15; 2 Mbretërve 13:23; Juda 22-23). Drejtësia është shpërblimi për një veprim (të mirë apo të keq), por mëshira është të marrësh atë që ti nuk e meriton. Me mëshirën e Zotit ne kemi shëndet në vend të sëmundjes. Nëse e gjeni veten duke përjetuar mallkimin e sëmundjes (Ligj.p 28) keni nevojë për mëshirë.

Perëndia tregoi mëshirë duke shëruar të sëmurët (Mat. 9:27-30; Marku 10:46- 52). Te Luka 17:12-19 dhjetë lebrozët i thirrën Jezusit. Çfarë bënë ata? Donin shërimin. Çfarë kërkuan? Mëshirë. Çfarë morën ata? Shërim. Mëshira është në disponim për këdo që thërret Zotin (Psalmi

86:5; 145:8-9; Va. 3:22-23; . 43:24-25; Heb. 8:12).

Isaia 49:15 thotë: “A mundet një grua të harrojë foshnjën e gjirit të saj dhe të mos ketë dhembshuri për fëmijën e barkut të saj?” Edhe pëshpëritjen më të vogël të saj ajo e dëgjon edhe përgjigjet. Nëse nuk do tia jepte qumështin e saj, gjënë për të cilën ka nevojë fëmija, ai nuk do të mund të jetonte. Vargu

vazhdon “edhe nëse ato mund të harrojnë, unë nuk do t’ju harroj juve.” Me klithmën më të vogël mund ta marrësh mëshirën e Zotit. Ai me dhembshuri dëshiron të të shërojë.

Mëshira e Zotit është për të gjithë, kështu që shërimi është për të gjithë.

13. Zoti është Bariu i Mirë

Një bari është ai që shkon përpara, udhëheq dhe udhëzon. Ezek. 34:1-5, 11- 16 Bariu duhet të kujdeset për kopen e tij, të kujdeset nëse kafshët lëndohen ose sëmuren. Nëse një pastor (bari) nuk kujdeset për të sëmuret kjo gjë nuk i pëlqen Zotit. Zoti do të ishte hipokrit nëse do të dënonte ata barinj të pakujdesëm dhe Ai vetë nuk kujdeset për tufën e tij, pra, për ne. Nëse Ai është një bari i mirë, do të jeni një dele e shëndetshme.

Keith Moore tregon këtë histori: Supozoni se keni jetuar në një vend barinjsh.

Keni dëgjuar shumë për një bari të njohur. Një ditë dëgjoni se po vjen bari i mirë. Ju vraponi në rrugë për ta parë, e shihni atë duke ardhur dhe e shihni pamjen e tij madhështore, prandaj mendoni, "Gjithçka që kam dëgjuar për të është e vërtetë." Por pastaj kur shikon kopenë e tij që e ndjek pas, në mes tyre dele të gërvishtura, disave u mungon leshi vende vende, disa kanë plagë të hapura dhe këmbë të thyera, të tjerat kanë zgjebe; kane gjakderdhje, dhe enden në drejtime të ndryshme. Sigurisht do të thoshit, "Nuk më intereson se çfarë thonë njerëzit për të, ai nuk është një bari i mirë, këtë po e tregon kopeja e tij."

Gjendja e kopesë është pasqyrimi i kujdesit të bariut.

Psalmi 23:1-4 dhe Hebrenjve 13:20-21 thonë se Zoti është Bariu ynë.

"Ai është Bariu i Madh" kjo nuk do të ishte e vërtetë nëse Ai nuk do të më shëronte mua." (Gjoni 10:1-15)

Nëse një dele është në një gropë, ju nuk keni nevojë për një zbulim të veçantë për ta nxjerrë delen jashtë. Aq më tepër nëse një burrë është në një gropë të sëmundjes duhet ta nxirrni atë (Mat. 12:11-12)

Një bari i mirë i shëron delet e tij. Jezusi është Bariu i Mirë ; Ai ju ka shëruar.

14. Shërbesa e Jezusit

Gjithçka që Jezusi tha dhe bëri në shërbesën e Tij është një zbulim i drejtpërdrejtë i vullnetit të Perëndisë (Gjoni 6:38; 5:19-20, 30; 14:8-10; 8:28-29).

Gjatë gjithë shërbesës së Tij, Ai shëroi të sëmurët (Veprat 10:38). Jezusi nuk i bëri mrekullitë për të provuar hyjninë e Tij; Ai thjesht po bënte vullnetin e Zotit. Nëse e shtrojmë pyetjen, pse bëri mrekulli Jezusi? Përgjigjja është, sepse ky qe vullneti i Zotit.

Vargjet e mëposhtme përshkruajnë shërbesën e Jezusit ndaj të sëmurëve. Asnjë i sëmurë, nuk mbeti pa u shëruar. Të gjithë u shëruan. Secili prej këtyre shkrimeve të shenjta dëshmon se është vullneti i Perëndisë për tu shëruar të gjithë.

Mat 8:16... dhe shëroi të gjithë të sëmurët.

Mat 9:35... duke shëruar çdo sëmundje dhe çdo lëngatë.

Mat 10:1... për të shëruar të gjitha llojet e sëmundjeve dhe të gjitha llojet e lëngatave.

Mat 12:15... dhe Ai i shëroi të gjithë.

Mat 14:14... dhe shëroi të sëmurët e tyre.

Mat 14:36... të gjithë ata që e prekën u shëruan.

Mat 15:30... dhe Ai i shëroi ata.

Mat 19:2... dhe ai i shëroi atje.

Mat 21:14... dhe Ai i shëroi ata.

Marku 6:56... të gjithë ata që e prekën u shëruan.

Luka 4:40... vuri duart mbi secilin prej tyre dhe i shëroi.

Luka 6:19... sepse fuqia doli prej tij dhe i shëroi të gjithë.

Luka 9:11... dhe shëroi ata që kishin nevojë për shërim.

Gjithçka që bëri Jezusi ishte vullneti i Perëndisë. Ai shëroi të gjitha ata që i erdhën, kështu ne e dimë se është vullneti i Perëndisë për t'i shëruar të gjithë.

15. Shërimi në Veprat e Apostujve

Luka e hap librin e Veprave të Apostujve duke thënë se letra e tij ishte një rrëfim i të gjithave që Jezusi filloi të bënte dhe të mësonte. (Veprat 1:1) Çfarë bëri Jezusi? Ndër të tjera, Ai filloi shërbesën e shërimit. Nëse Jezusi filloi këtë shërbesë, kush do ta vazhdojë sot? Kisha, ti dhe unë, vazhdojmë veprën e shërimit.

Në Veprat e Apostujve 4:29-30,33 Apostujve iu dha guxim për të shëruar. Dhe te Veprat e Apostujve 5:12-16 dhe Veprat 9:32-35 Pjetri shëroi të sëmurët. Por shërbesa e shërimit nuk kufizohej vetëm tek apostujt. Veprat e Apostujve 8:5-7 shohim se me anë të gjërave që thoshte Filipi, shumë të paralizuar dhe të çalë u shëruan.

Ne e dimë se është vullneti i Perëndisë për të shëruar sot, sepse shërbesa të cilën e filloi Jezusi nuk mbaroi kurrë. Jezusi e ngarkoi secilin prej nesh që të vazhdonim shërbesën e tij.

(Marku 16:15-18). Ndërsa ishte në Listra, Pali predikoi Ungjillin

(Veprat 14:7-10), dhe një njeri i gjymtë që nga fëmijëria fiton besim dhe shërohet.

Mesazhi i tij, Ungjilli, duhet të përfshijë shërimin. Përndryshe, si e mori ky njeri besimin që të kërcejë dhe të ecë (Rom 10:17)? Ungjilli nuk ka ndryshuar, shërimi është ende aty.

Këto raste të regjistruara nga Luka, veprat e apostujve, janë shërbesa, të cilat Jezusi i filloi kur ishte në tokë. Pse? Sepse kjo është shërbesa e Jezusit.

Ai thjesht po shërbente nëpërmjet apostujve dhe tash e bën këtë nëpërmjet nesh (Gjoni 14:12).

Libri i Veprave dëshmon se shërbesa e shërimit të Jezusit që filloi është ende gjallë sot. Jezusi e filloi atë; ne vazhdojmë atë.

16. Jezusi na dha autoritet mbi sëmundjet

Fuqia është forcë dhe aftësi. Autoriteti është një e drejtë e deleguar për të përdorur pushtetin pa praninë e atij që delegon pushtetin. Jezusi ua delegoi pushtetin e tij mbi sëmundjen dishepujve të vetë (Mat. 10:1, 7-8; Luka 9:1-6, 10:19; Veprat e Apostujve 1:8). Që nga ajo pikë ata kishin autoritet për të shëruar të sëmurët dhe për të qortuar sëmundjen. Një urdhër nga një autoritet na jep autoritetin për të bërë atë që ai urdhëron.

Nëse një mbret nuk mund të bëjë që dikush t'i bindet urdhrave të tij, atëherë ai nuk ka autoritet. Nëse delegatët e tij nuk përmbushin dëshirat e tij, atëherë mbretëria e tij nuk do të përparojë. Te 2 Kor. 5:20 Pali përdor frazën: “Në vend të Krishtit (në emër).” Kur Jezusi u largua nga toka, Ai na bëri ambasadorët e tij. Ne jemi delegatët e tij. Ne jemi këtu për të përmbushur dëshirat e tij në mungesë të tij.

Ne sillemi sikur Ai të ishte këtu.

Kur përdorim frazën, "Në emër të Jezusit", (Filipianëve 2:9-11) ne përdorim autoritetin që Jezusi na delegoi (Mat. 28:18-20). Tek Gjoni 14:12-14 Jezusi na tha neve, "ai që beson", ka leje për të përdorur emrin e tij, të tijin autoritet, për të shëruar të sëmurët siç bëri Ai. Nëse Zoti do të ishte këtu, Ai do të kishte qortuar sëmundjen. Ne duhet të përdorim autoritetin që na është dhënë nga Jezusi dhe nuk lejojmë që sëmundja të përparojë.

Kur ecni në autoritetin tuaj, ka gëzim dhe hare (Luka 10:17; Prov. 29:2).

Ne e dimë se është vullneti i tij që ne të kemi shëndet sot, sepse Ai na dha autoritet mbi sëmundjet.

17. Perëndia është Ati ynë

Një baba i mirë gjithmonë dëshiron që fëmija i tij të ketë shëndet. Asnjë baba i mirë nuk kënaqet kur sheh fëmijën e tij në dhimbje dhe sëmundje. Nëse do të isha i sëmurë, unë e di që babai im do të më shëronte nëse do të mundej. Zoti është një baba më i mirë se kushdo tjetër, nese ati natyror mund dhe di të bëj mirë, aq më tepër bën, di dhe mundet Ati qiellor (Mateu 7:9-11; Psalmi 27:10).

(Mateu 6:9; 2 Kor 6:18), Perëndia na jep shëndet dhe na shëron kur sëmuremi. Nuk është kurrë dëshira e Atit tonë që ne të jemi të sëmurë (Psalmi 103:13).

Në tregimin e "Birit Plangprishës" babai i thotë të birit: "Gjithçka që kam është jotja" (Luka 15:31). Kjo përfshin shëndetin dhe shërimin. Mu ky baba, Perëndia nuk e ka mohuar shërimin nga fëmijët e tij. Në fakt, te 1 Tim 5:8, Zoti dënon baballarët që nuk sigurojnë veçanërisht për ata të

familjes së tij. Si fëmija i tij (Rom 8:15), edhe ju keni shëndetin.

Një baba i mirë dëshiron që fëmija i tij të ketë shëndet. Zoti është babai më i mirë. Si fëmija i tij ju keni shëndet.

Roman. 8:15

18. Shërimi u përket fëmijëve të Zotit

Nëse jeni prind, përgjegjësia juaj e parë është ndaj fëmijëve tuaj (1 Tim 5:8).

Fëmijët e tjerëve nuk mund të presin që t'ua plotësoni nevojat e tyre. Por fëmijët tuaj e presin këtë.

Gruaja kananite te Mat. 15:22-28 nuk mund të priste menjëherë çlirim për fëmijën e saj, sepse ajo nuk ishte një fëmijë i Perëndisë. Kjo nuk e ndaloje atë, të besonte se Jezusi mund dhe do ta shëronte fëmijën e saj. Besimi i saj dhe përlësia e shtyri Jezusin që të kishte mëshirë për të dhe ta shëronte vajzën e saj.

Një ushqim i zakonshëm në kohën e Jezusit, ashtu si yni, ishte buka. Jezusi i referohet vetes si buka e jetës. Ju mund të prisni shërim dhe çlirim nga sulmet e armiqve në të njëjtën mënyrë

siç prisni të hani darkë. Shërimi është "buka" juaj, është Jezusi.

Te Luka 13:10-17, a nuk duhet që çdo fëmijë i Perëndisë të jetë i lirë nga sëmundjet? Psalmi 23:5 thotë se ju mund të merrni bukën tuaj të përditshme dhe të gjitha kërkesat, pikërisht në prani të armiqve tuaj. Shërimi i përket fëmijëve të Zotit. Kjo duhet të jetë aq e zakonshme në jetën e të krishterëve sa është buka që merrni për darkë.

Shëndeti u përket fëmijëve të Zotit. Ju mund të prisni shërim ashtu si një fëmijë mund të pres ushqim për të ngrënë

19. Ne jemi nusja e Jezusit

Është thënë; një grua nuk duket kurrë aq e bukur sa në ditën e dasmës. Ajo ka një shkëlqim rrezatues rreth saj. Është gjithashtu e vërtetë që një nuse nuk mund të ketë bukurinë e saj pa shëndet rrezatues.

Kisha është nusja e Krishtit (Isaia 54:5, Jeremia 3:14). 2 Korintasve 11:2 thotë, "... Sepse në sytë e mi je e freskët e paprishur, vajzë të cilën po ia prezantoj si të fejuar burrit tënd të vërtetë, vetë Krishtit." J. B. Phillips

Pali shkruan se kisha duhet të jetë "e lavdishme, pa njolla, pa rrudha, dhe pa të meta"

(Efesianëve 5:27). Sëmundja nuk është e lavdishme. Është një e metë, një njollë. Si nje kristian ju jeni pjesë e kishës, nusja e Krishtit. Ju nuk duhet të keni ndonjë njollë ose të metë (Kënga e Solomonit 4:7).

Nuk do të gjesh askund një burrë të mirë që do që gruaja e tij të jetë e sëmurë.

Çdo burrë dëshiron që nusja e tij të ketë shëndet rrezatues. Ne jemi nusja e Krishtit. Ne kemi bukurinë e fundit, duke përfshirë shëndetin rrezatues. Nusja e Jezusit, kisha, ka shëndet rrezatues.

20. Ne jemi degë të Hardhisë

Fermerët në mbarë botën shpenzojnë miliona çdo vit për të zhdukur sëmundjet nga të korrat e tyre. Të gjithë jemi dakord se sëmundja në një bimë është e keqe. Nëse ka sëmundje në bimë atëherë degët do të jenë të sëmura dhe nuk do të jenë në gjendje të prodhojnë fruta. Por, nëse bima është e shëndetshme, degët do të jenë të shëndetshme dhe në gjendje të prodhojë shumë fruta.

Gjoni 15:5 thotë, "Unë [Jezusi] jam hardhia, ju jeni degët." Hardhia, Jezusi, nuk ka sëmundje. Në fakt, Ai e dha jetën për

ta zhdukur sëmundjet nga jeta jonë. Nuk ka sëmundje në hardhi, as nuk duhet të ketë sëmundje në degë.

Jezusi vazhdon duke thënë: "Ai që qëndron në mua dhe unë në të, mbart shumë fruta; sepse pa mua nuk mund të bësh asgjë." Nuk është e vështirë për një degë të japë fruta. Duhet vetëm të lejojë që lëngjet që janë në hardhi të rrjedhin në të, hardhia u siguron degëve të gjitha kërkesat për jetë të shëndetshme.

Romakëve 11:16 thotë: "Nëse rrënja është e shenjtë, degët janë gjithashtu të shenjta". E njëjta jetë që është në Jezusin, duhet të jetë në ne. Ajo që ne duhet të bëjmë duhet të qëndrojmë të lidhur me rrënjën dhe do të prodhojnë, atë që marrin nga rrënja.

Nëse qëndroni në Të, shëndeti që jep jetë, të cilin ai e ka do të rrjedhë në ju.

Jeta që është në Jezusin është në ju, sepse Ai është hardhia dhe ne jemi degët.

21. Ne jemi priftërinj të Zotit

Zoti i tha Moisiut, asnjë prift nuk mund të bëjë fljime nëse ka me ndonjë të metë, veçanërisht sëmundje (Levitiku 21:16-23). Në besëlidhjen e re, besimtari është prifti i Perëndisë (Zbulesa 1:6; 5:10; 20:6). 1 Pjetrit 2:5, 9 thonë, si priftërinj, ne duhet t'i ofrojmë Zotit fljime shpirtërore nëpërmjet Krishtit Jezus. Po të kishe një të metë, një deformim do të të skualifikohesh nga shërbimi priftëror.

Nuk është njeriu ai që nuk i pëlqen Perëndisë, por sëmundja e njeriut.

Vullneti i Zotit është që priftërinjtë e Tij, që jemi unë dhe ti të jemi pa sëmundje.

Meqenëse ne jemi priftërinjtë e Tij, është vullneti i tij që ne të kemi shëndet.

Perëndia kërkon që priftërinjtë e Tij të jenë të shëndetshëm. Meqë jemi priftërinj të tij, jemi të lirë nga sëmundjet.

22. Trupi juaj është një sakrificë e gjallë

Rom. 12:1 thuhet ta paraqesim trupin tonë si një flijim të gjallë, të shenjtë, të pranueshëm te Zoti. Çfarë e bën një sakrificë të pranueshme? Te Ligj.pr. 17:1 Zoti i thotë Moisiut se sakraifca nuk duhet të ketë të metë, ndonje gjë të keqe dhe kjo do të ishte një gjë e neveritshme për Zotin, Perëndinë tënd.

Tek Levitiku 22:17-25 Zoti u jep priftërinjve kërkesa specifike, që një sakrificë të jetë e pranueshme. duhej të ishte pa të metë, kafsha që ofrohej duhej të ishte e lirë nga cdo sëmundje.

Malakia 1:8,12-14 thotë se është gjë e keqe t'i ofrohet Zotit një flijim i sëmurë. Ja një shembull, i ofroni qeveritarit tuaj një kafshë të deformuar si dhuratë dhe shikoni nëse ai përgjigjet në mënyrë të favorshme. Zoti, gjithashtu, e urren sëmundjen në cilindo sakrificë të bërë për të. Zoti i do njerëzit e sëmurë, por e urren sëmundjen. Shëndeti është thelbësor në çdo sakrificë të bërë për Të. Për të qenë të pranueshëm, duhet të jemi pa njollë ose pa të metë. Kjo përfshin sëmundjen. Nëpërmjet Krishtit kemi marrë shëndet për trupin tonë. Pranimi i shëndetit ju lejon ta përmbushni atë që Pali tha te Romakëve 12:1.

Zoti nuk do të kërkonte që ne të paraqiteshim të shëndetshëm përpara tij, pa na dhënë shëndet. Të dhjetë lebrozët në Lluca 17:11-14 kërkuan që Jezusi të kishte mëshirë për ta. Ai u tha atyre të shkonin të paraqiteshin te prifti. (Levitiku 13 dhe 14 u japin udhëzime priftërinjve që të shqyrtojnë një lebroz dhe shpallin të pastër para se ta lejonin të kthehej në qytet). Kjo gjë ishte një akt besimi nga ana e tyre për të shkuar te prifti. Ata nuk duhej të shkonin te prifti nëse nuk ishin të pastër. Ata shkonin te prifti me vendosmëri, me besim se kur të arrinin atje do të ishin të pastër.

Njëri u kthye dhe tregoi se ishin shëruar, sepse vepruan mbi Fjalën. Paraqituni te Zoti si një sakrificë e pranueshme, e lirë nga sëmundja, pa njollë. Besojini këtë se nëse paraqiteni para Zotit atëherë jeni të pranueshëm dhe pa sëmundje. pa të meta. Pali nuk do të tthoshte se mund ta bëni këtë, nëse Krishti nuk do t'ju kishte bërë të shëndetshëm dhe të lirë nga çdo sëmundje.

Të gjitha sakrificat duhet të jenë pa të meta. Ju jeni të shëndetshëm sepse Zoti kërkon që ju të jeni një sakrificë e gjallë!

23. Trupi juaj është Tempulli i Frymës së Shenjtë

Trupat tanë janë tempujt e Frymës së Shenjtë (1 Kor. 3:16-17; 2 Kor. 6:16; Efes. 2:20-22; 2:5; Heb. 3:6). Zoti ka zgjedhur trupat tanë si vendin ku do të banojë Fryma e tij.

Pas kryqëzimit, Fryma e Zotit (Lavdia) u largua nga Tempulli (Luka 23:45-46). Në ditën e Rrëshajëve, Fryma e Shenjtë banonte në secilin besimtar (Veprat 2:1-4). Para sakrificës së

Jezusit, njeriu konsiderohej i drejtë vetëm për shkak të flijimeve të kafshëve. Pasi që Jezusi shpengoi njerëzimin Fryma e Shenjtë ishte në gjendje të banonte te njeriu sepse ai mori drejtësi në sytë e Perëndisë (2 Kor 5:21).

Çmimi i mëkatit është paguar. Njeriu nuk ka më borxh për mëkatin. Ai është i pastër në sytë e Perëndisë për shkak të sakrificës së Jezusit. Meqenëse tani jemi të pastër, ashtu siç ishte tempulli. Perëndia mund të banojë në tempullin e tij, në ne. Por Zoti nuk e merr lehtë kur ka ndonjë murtajë, ose ndonjë gjë të papastër, në shtëpinë e Tij (1 Kor. 6:19-20; Psalmi 91:10). Në Lev 14:37-53, Zoti thotë në mënyrë specifike se shtëpia juaj duhet të jetë pa ndonjë sëmundje.

Perëndia kërkon pastërti në tempullin e Tij (1 Ths. 4:4; Lev. 21:16-23).

Kur Jezusi hyri në tempull te Matt 21:12-14 Ai e gjeti shtëpinë në një gjendje të tmerrshme. Menjëherë Ai i përzuri kusarët dhe hajdutët.

Pastaj bëri një gjë tjetër Ai shëroi të sëmurët. Ai e konsideronte sëmundjen si një gjë jo të përshtatshme për tempullin e Perëndisë. Meqenëse trupat tanë janë tempulli i Perëndisë, ne jemi të lirë nga çdo sëmundje.

Kur Jezusi e pastroi tempullin nga hajdutët dhe kusarët, Ai gjithashtu e pastroi atë nga sëmundjet. Meqë jemi tempujt e Perëndisë, duhet të jemi të pastër prej sëmundjeve dhe prej lëngatave.

24. Ne jemi trupi i Krishtit

A është trupi juaj fizik , ju jeni pjesë e trupit të Krishtit?

1 Kor 6:15; 1 Kor. 12:12, 27; Efes. 5:30; rom. 12:4-5 thuhet se trupi juaj është pjesë e trupit të Krishtit. Kol. 1:18; Ef 5:23; Efes. 4:15 të gjitha këto vargje tregojnë se Krishti është koka e trupit. Dhe Kol. 1:24 dhe Ef 4:16 thonë se Kisha është trupi.

Tek Veprat e Apostujve 9:4-5 Jezusi e pyet Palin: “Pse po më përndjek?” Kë po përndiqte Pali? Ai përndiqte kishën, Jezusi po tregonte se çfarëdo t’i bëhet kishës, i bëhet trupit të tij.

Krishti nuk ishte kurrë i sëmurë. Në fakt Krishti mori dënimin për të gjitha mëkatet tona, u plagos, u tejshpua, në mënyrë që ne të mos kemi sëmundje, ose lëngata në trupin tonë (Isaia 53:4-5 dhe 1 Pjetrit 2:24). Nëse trupi juaj është pjesë e Krishtit dhe keni sëmundje, kjo do të thotë se një anëtar i Krishtit është sëmurë. Kjo do të thotë se Krishti ka sëmundje. Meqenëse asnjë vepër e djallit (Psalmi 41:8) nuk duhet të gjendet në Krishtin, ne e dimë se Perëndia ka ofruar shërim për Trupin e tij.

Kol 2:19 thuhet se koka ushqen trupin. Çfarëdo që është e vërtetë për kokën është e vërtetë edhe për trupin. Nëse Krishti nuk ka sëmundje, atëherë as ne nuk duhet të kemi.

Krishti nuk është i sëmurë dhe nuk duhet të ketë sëmundje në trupin e tij.

25. Dhuratat e Shërimeve

A ju është ofruar ndonjëherë një mostër ushqimi falas, nga një restorant ose furrë buke? A ju ofruan mbetjet e djeshme, apo më të mirat e tyre? Më të mirat, sigurisht Pse? Ata duan që ju të blini një pjesë të madhe të produktit ashtu si mostra. Dhuratat e Shërimeve të Zotit janë mostra të dhëna falas, tregojnë atë që është në dispozicion në një pjesë më të madhe,

për të gjithë. Ato janë reklamë hyjnore, që ju ta shihni se ai ju do.

Dhuratat e Shërimeve të përmendura në 1 Kor 12:9 janë pikërisht keto, jepen sipas dëshirës së Frymës së Shenjtë. Shpesh, besimi nuk është një faktor për marrjen e dhuratave. Pra, si vërtetohet se është vullneti i Perëndisë për tu shëruar të gjithë sot?

Nëse Zoti jep shërim por nuk do ta bënte atë të disponueshme për të gjithë, Ai do të ishte i padrejtë. Një prind që trajton një fëmijë me më favor se një tjetër quhet i padrejtë. Zoti nuk është as i padrejtë, as ai që bën dallime. Ai nuk do të bëjë për njërin atë që nuk do të bënte për të gjithë.

Shëndeti është një dhuratë për të gjithë. Dhuratat e Shërimeve janë demonstrim i asaj që të gjithë mund të marrin me anë të besimit, duke u mbështetur në shpengimin e Jezus Krishtit. Perëndia e tregon vullnetin e Tij, për të gjithë, nëpërmjet dhuratave që ofron.

Perëndia dëshiron që të gjithë të keni shëndet, qoftë nëse atë e pranoni me besim apo si dhuratë!

Jemi të sigurt se është vullneti i Perëndisë për t'i shëruar të gjithë sot. Përndryshe, dhurata e shërimeve do të ishte një reklamë e rreme ose mostër e pasaktë.

Zoti jep shërim nëpërmjet dhuratave të shërimeve. Por ato janë vetëm një shembull i asaj që është e disponueshme për të gjithë, nëpërmjet besimit.

26. Vënia e duarve

Në industrinë elektrike ekziston një ligj fizik i quajtur ligji i kontaktit dhe i transmetimit. Ai thotë se, kur një kontakt i ngarkuar takohet me një kontakt pranues, duke përfunduar

qarkun, ngarkimi transmetohet, kur qarku është i lidhur, energjia elektrike mund të rrjedhë.

Tek Hebrenjve 6:1-2, vënia e duarve quhet një nga doktrinat e dhëna së bashku me pendimin, besimin ndaj Zotit, pagëzimet, ringjalljen e të vdekurve dhe gjykimin e përjetshëm. Të gjitha këto doktrina ende edhe sot ekzistojnë në kishë. Doktrina e vënies së duarve është përdorur për të bartur një vajosje nga dhënësi, besimtari sherbestari deri te marrësi.

Në atë prekje, një vajosje transferohet nga individi "i ngarkuar" tek individi "pranues". Pali dhe Barnaba morën thirrjen për një shërbim nëpërmjet vendosjes së duarve (Veprat e Apostujve 13:1-3). Pali i fundit e përdori këtë doktrinë kur vajosi Timoteun për shërbim (1 Tim 4:14). Dhe ne shohim Jezusin duke vënë duart mbi të sëmurët (Luka 4:40). Ne të gjitha këto raste ka pasur një transferim që ka ndodhur me vendosjen e duarve mbi individët.

Marku 16:18 thotë se nëse besimtarët vendosin duart mbi të sëmurët, ata do të shërohen.

Një transferim i vajosjes shëruese ndodh kur besimtarët vendosin duart mbi të sëmurë. Vini re se nuk thotë se ata do të shërohen menjëherë. Por, thotë ata do të shërohen.

Bibla nuk na thotë në mënyrë specifike se mbi kë të vihen duart. Nëse nuk do të ishte vullneti i Zotit, që të shëroheshin të gjithë ata mbi të cilët vendosim duart, atëherë besimtarët do të duhej të ndaleshin dhe të luteshin së pari për ta dalluar se mbi kë duhet të vënë duart e mbi kë jo. Nëse të sëmurët nuk u shëruakan atëherë besimtarët qenkan lutur jashtë vullnetit të Zotit. Por është vullneti i Zotit që t'i shërojë të gjithë. Kjo është arsyeja pse Zoti nuk e saktësoi se mbi kë t'i vini duart.

Çdo besimtar mund të vërë dorë mbi çdo të sëmurë dhe të presë që ai të shërohet.

27. Lyerja me vaj

Jakobi 5:14-15 thotë: “A është ndonjë i sëmurë nga ju? Le të thërrasë pleqtë e kishës dhe le të luten për të, duke e lyer me

vaj në emrin e Zotit. Dhe lutja e besimit do të shpëtojë të sëmurin dhe do ta mëkëmbe. Zoti do ta ngrejë atë. Dhe nëse ka bërë mëkate, ai do të falet.”

Jakobi jep një plan specifik veprimi për këdo që është i sëmurë. Thërrisni pleqtë e kishës t'i lyejnë me vaj dhe të bëjnë lutjen e besimit. Ai thotë, nëse kjo bëhet, i sëmuri do të shpëtohet. Marku 5:23 dhe Veprat e Apostujve 14:9 të dy e përkthejnë fjalën i *shpëtuar* si i *shëruar*, një përkthim tjetër thotë, "Dhe lutja e bërë me besim do ta shërojë të sëmurin..." Pra, lutja me besim do të shërojë të sëmurët.

Jakobi përdori gjithashtu fjalën gjithëpërfshirëse "kushdo". Nuk ka kufizim, se cilët të sëmurë mund të vajesen nga pleqtë, sepse thuhet "kushdo", kur Jakobi u frymëzua për të shkruar, po të ishte vullneti i Perëndisë të shëronte vetëm disa, ai do ta pyeste se cilët janë ata, por Zoti tha "kushdo". Nëse jeni të sëmurë, mund të telefononi pleqtë e kishës dhe dijëni se kur të jeni vajasur, duke pritur të shërohëni, do të shërohëni. Zoti nuk mund ta bënte këtë ofertë për të gjithë dhe pastaj të shëronte vetëm disa. Për shkak se Ai tha "kushdo", ne e dimë se vullneti i tij vlen për të gjithë.

28. Forca e Perëndisë

Kur sëmundja sulmon trupin, ai do ta dobësojë atë, ilaçi kundër dobësisë është forca e Zotit.

Burimi i gjithë forcës sonë është shpirtëror.
Burimi i forcës së Samsonit nuk ishte i dukshëm. Ai nuk kishte muskuj në fytyrë siç e tregojnë filmat dhe fotografitë duke portretizuar atë. Por, njerëzit po e pyesnin veten nga i vinte forca e tij (Gjyqtarët 14-16). Forca e tij ishte nga Fryma e Zotit. Ndonëse ka edhe forca demonike, i çmenduri i Gadarës kishte forcë shpirtërore (Marku 5:3-4).
Këto shkrime të shenjta tregojnë se forca vjen nga Perëndia:
Neh. 8:10 Gëzimi i Zotit është forca jote.
Psalmet 18:32 Perëndia më armatos me forcë.
Psalmet 27:1 Zoti është forca e jetës sime.
Psalmet 29:11 Zoti do t'i japë forcë popullit të tij.
Psalmet 41:3 Zoti do ta forcojë në shtratin e tij të sëmundjes.
Psalmi 46:1 Perëndia është streha dhe forca jonë.
Psalmet 68:28 Perëndia yt ka urdhëruar forcën tënde.
Psalmet 71:16 Unë do të shkoj me forcën e Zotit,
Psalmi 73:26 Perëndia është forca e zemrës sime.
Psalmi 84:5 Lum njeriu, forca e të cilit është te ti,
Psalmet 84:7 Ata kalojnë nga një forcë te tjetra
Psalmi 138:3 Më bëri të guximshëm, me forcë në shpirtin tim.
Joel 3:10 Le të thonë të dobëtit: *Unë jam i fortë.*
Efes. 3:16 Forcohu me fuqi nëpërmjet Frymës së Tij.
Efes. 6:10 Ji i fortë në Zotin, fuqia e fuqisë së tij.
Fil. 4:13 Unë mund t'i bëj të gjitha gjërat me anë të Krishtit që më forcon.
Isa. 40:29,31 Ai u jep pushtet të dobtëve dhe atyre që nuk kanë forcë ua rrit fuqinë. Por ata që shpresojnë te Zoti ripërtërihen me forca të reja, ata do të ngjiten me krahë si shqiponja, do të vrapojnë dhe nuk do të lodhen, do të ecin dhe nuk do të ligështohen.
Romakëve 8:11 thotë, Fryma që ringjalli Krishtin prej së vdekurish do të bëjë të gjallë (forcojë) trupin tuaj nëpërmjet Shpirtit të tij që banon në ju. Ai mund të japë jetë edhe të vdekurve, ashtu siç bëri Jezusi. Nëse Fryma e Shenjtë është në ju, ju keni forcën e Perëndisë, fuqinë e tij të ringjalljes.

Ne e dimë se është vullneti i Perëndisë që të gjithë të kenë shëndet, sepse ai jep Frymën e Shenjtë të gjithë atyre që besojnë. Kushdo që ka Frymën e Perëndisë në vete ka gjithashtu forcën e tij. Dhe kushdo që ka forcën e tij, ka shëndet që vjen nga Ai.

Ai nuk e frenon Frymën e tij, Ai nuk e refuzon fuqinë e tij shëruese për këdo që beson.

Kushdo që pret Zotin (duke pritur ndihmën e tij në kohë nevojë), merr forcën e tij (Isaia 40:31). Kur forca e Zotit është e pranishme në një trup ai është i shëndetshëm. Meqenëse të gjithë mund të marrin forcën e tij, ne e dimë se të gjithë mund të marrin shërim.

Ne e dimë se Perëndia u jep shëndet të gjithëve, sepse Ai u jep forcën e tij të gjithëve.

29. Premtimi i Zotit është jetëgjatësia

Jezusi zgjodhi të jepte jetën e tij, ajo nuk iu hoq (Gjoni 10:18)

Pali mund të zgjidhte të jetonte, ose të vdiste (Filip. 1:21-25). Dhe satani ishte i kufizuar nuk mund t'ia merrte Jobit jetën (Jobi 2:6-10). Ju gjithashtu mund të vendosni kur të vdisni. Djalli nuk mund tua marrë jetën. Ju zgjidhni kur ta dorëzoni jetën tuaj.

Heb. 9:27 nuk thotë, "një kohë për të vdekur", por "një herë për të vdekur". Zoti i premtoi jetë të gjatë secilit prej nesh. 25 vjeç nuk është një jetë e gjatë ose një "moshë e plotë" (Jobi 5:26). Ekl. 7:17 pyet pse të vdisni para kohës suaj. Dhe Ekl. 3:1-2 thotë se është një kohë, ose thënë më mirë, është një "stinë" për të vdekur, jo si p.sh. në të premtën në ora 15:15. Cila është stina e vdekjes? Zoti tha që njeriu duhet të jetojë 120 vjet (Zan.6:3). 70 vjet iu premtuan atyre që nuk janë nën bekimin e Perëndisë (Psalm 90:7-10). Perëndia i tha Moisiut se ishte koha për të vdekur; Ai ishte 120 (Ligj. pr.32:48-50; Ligji. pr. 34:7).

Ajo që bëjmë mund të na shtojë ose ta shkurtojë jetën (Prov. 3:1-2; 4:10; 9:11; 10:27). Fjala premtën se nëse nderoni babanë dhe nënën tuaj do të keni jetë të gjatë (Dal. 20:12; Efes. 6:2). Dhe duke *folur jetën* mund të zgjasni ditët tuaja (Psalmi 34:12-13; 1 Pjet. 3:10-11).

Ne duhet ta jetojmë jetën tonë plot forcë dhe shëndet (Psalmi 91:16; Ekz.23:25-26). Abrahami vdiq i moshuar dhe i kënaqur (Zan. 25:7-8). Jakobi kishte shëndet të mirë (Zan. 43:28). Dhe Davidi vdiq në pleqëri të shtyrë (1 Kr. 29:28).

Nuk duhet të jesh i sëmurë që të vdesësh (Zan. 49:33). Duhet të jetojmë gjatë t'ia tregojmë fuqinë e Perëndisë brezit të ardhshëm (Psalmi 71:16, 18). (Psalm 92:10, 12-15). Kur të arrini moshën, mos u pensiononi; ripërtërituni me forca te reaja (Psalm 103:5).

Meqenëse është vullneti i Zotit që ne të kemi jetë të gjatë të shëndetshme, ne e dimë se shërimi është për të gjithë, sot.

30. Premtimet gjithëpërfshirëse të Zotit

Perëndia ka premtuar vazhdimisht se do të bëjë të gjitha gjërat, çdo gjë dhe çfarëdo gjëje. Në të gjithë Biblën, Perëndia i përfshin të gjitha premtimet e tij. Ai thotë: "Unë do të bëj", "Unë do të bëj " dhe "Askush nuk do të bëj". Ai e bën të qartë se kushdo që do të kërkojë me besim, duke u mbështetur në premtimet e tij, do të marrë. Nëse premtimet e tij do të kufizoheshin në individë të veçantë, ne nuk do të mund të vepronim me besim, sepse nuk do të ishim të sigurt se premtimi do të vrente edhe për ne. Ne e dimë se është vullneti i Perëndisë që të gjithë të kenë shëndet, sepse Ai i përfshin të gjithë, kur i jep premtimet.

Shqyrtoni këto pasazhe dhe i shihni të gjitha premtimet e dhëna nga Perëndia

Psalmi 34:9-10 Askush nuk do të ketë nevojë

Psalmi 34:17,19 Ai të çliron nga çdo fatkeqësi

Psalmi 37:4 Ai do të të plotësojë të gjitha dëshirat e tua

Psalmi 50:15 Ai do të të çlirojë

Psalmi 57:2 Ai do të bëjë gjithçka për ju

Psalmi 68:19 Ai të ngarkon çdo ditë me përfitime

Psalmi 84:11 Ai nuk do të refuzojë asnjë të mirë

Psalmi 91:10 Asnjë e keqe nuk do të të zërë

Psalmi 103:2-3 Mos harroni asnjë nga dobitë e tij

Fjalët e urta 10:24 Dëshira e të drejtëve do të plotësohet

Mat. 18:18-19 Cfarëdo që do t'i kërkontë do t'ju jepet.

Mat. 21:21-22 Atë që kërkontë në lutje do ta merrni

Marku 9:23 Çdo gjë është e mundur për atë që beson

Marku 11:23 Gjërat që thua do të bëhen

Marku 11:24 Kushdo që kërkon, do të marrë

Gjoni 14:13-14 Çfarëdo që të kërkontë, Ai do ta bëjë

Gjoni 15:7, 16 Çfarëdo që të kërkontë, do t'ju bëhet

Gjoni 16:23-24 Çfarëdo që të kërkontë, Ai do t'ju japë

Rom. 8:32 Ai do t'ju japë falas çdo gjë

1 Kor. 3:21-22 Të gjitha gjërat janë tuajat

2 Kor. 2:14 Zoti ju udhëheq gjithmonë në triumf

Efes. 1:3 Ai na ka bekuar me çdo bekim shpirtëror

Efes. 1:22 Ai i vuri të gjitha gjërat nën këmbët e tij

1 Tim. 6:17 Ai të jep me bollëk çdo gjë për të gëzuar

2 Pj. 1:3 Ai ju ka dhënë të gjitha gjërat që i përkasin jetës.

Ne e dimë se shëndeti është vullneti i Perëndisë, sepse premtimi i shërimit është për të gjithë.

31. Frytet e para të trashëgimisë sonë

Këta trupa që kemi tani do të bëhen të lavdishëm (Filip. 3:21; 1 Kor. 15:53); ne do të lëmë pas trupat e vdekshëm dhe do të marrim trupa të pavdekshëm (Rom. 8:23; 2 Kor. 5:4). Trupat që kemi këtu në tokë janë subjekt i kalbjes. Por në Ringjallje ne do të marrim trupa që nuk do të kalben, ose nuk do t'i nënshtrohen kohës dhe procesit të plakjes.

Lindja do të ndodhë me trupin tonë; të gjitha gjërat do të bëhen të reja (2 Kor 5:17).

Disa besojnë se nuk do të shërohen të gjithë para se të vdesin, se ne të gjithë do të shërohemi në *mijëvjeçar*. Por, shërimi është për trupat tanë tokësorë; në mijëvjeçar do të kemi trupa të paprishëm. Ne nuk kemi nevojë për shërim pasi ta lëmë këtë tokë. Sëmundja është e pranishme vetëm aty ku është djalli dhe ai nuk do të jetë në parajsë.

Në shumë transaksione biznesi është një paradhënie ose kësti i parë, jepet për të siguruar përmbushjen e kontratës. Shpengimi i trupave tonë fizik është përmbushja e premtimit ose kontratës së Perëndisë, trupi ynë do të jetë trup i lavdishëm; por ne kemi marrë frytet e para tani, shërimin është një nga ato.

(Rom. 8:11; 2 Kor. 4:10-11). Ai e vërteton këtë duke na dhënë Frymën e shenjtë si një kapar një paradhënie ose këst. (2 Kor. 5:5; 2 Kor. 1:22; Efes. 1:13-14).

Shpengimi është i trefishtë: shpirti, fryma dhe trupi. Parapagimi për trupat tanë është lavdia që shfaqet në një masë këtu, tani në trupat tanë të vdekshëm. Kur të bjerë boria, Zoti do të na japë atë masën e plotë të jetës së ringjalljes. Ndërkohë, ne mund të përjetojmë *mini-ringjallje*. Shërimi fizik është parapagimi ynë për tërë trupin tonë, për shpengimin e trupave tanë të lavdishëm. Ne e dimë se është vullneti i Perëndisë që ne të kemi shëndet tani; Ai e ka dhënë shërimin si një kist të parë.

Pjesa II – Çlirimi i besimit

32. Ne jemi përgjegjës për marrjen e shërimit tonë.....	38
33. Sipas besimit tuaj.....	39
34. Tre hapa drejt besimit.....	40
35. Rrëfimi luan një rol të madh.....	41
36. Shërimi shpirtëror	42
37. Shërimi hyjnor	43
38. Shërimi është pjesë e shpëtimit	44
39. Si të marrim shërim.....	45
40. Metodat e Marrjes së Shërimit	46
41. Pse disa dështojnë të marrin shërimin	48
42. Pse Manifestimi nuk vjen gjithmonë në çast?.....	50
43. A i sëmuri njerëzit Perëndiat?	51
44. Shërimi nga shtypja demonike.....	52
45. A ishte një sëmundje "gjemb" i Palit?.....	53
46. Jobi.....	56

32. Ne jemi përgjegjës për marrjen e shërimit tonë

Kenneth E. Hagin pati thënë: “Vështirësia më e madhe për të shëruar njerëzit është për t'i bindur ata se është vullneti i Perëndisë për të shëruar.” Prov 18:9 në Biblën thotë: “Ai që është përtac në punët e tij është vëlla me plangprishësin, nuk bën të lejoni që gjërat të rrjedhinin natyrshëm, papenguar. Shumica presin që Zoti të bëjë një mrekulli, diçka përtej normales, kur tashmë shërimi u takon atyre.”

Ne jemi përgjegjës për marrjen e shërimit tonë. Jezusi, pagoi, bleu shërimin në kryq (Isaia 53:4-5). Perëndia ka bërë gjithçka që do të duhej ta bënte. Tash është përgjegjësia jonë për të shfrytëzuar furnizimin e tij duke medituuar në Fjalën e tij, duke besuar se është e vërtetë dhe duke vepruar sipas saj. Bibla përmend shumë mënyra për të marr shërim; Shumica nuk arrijnë të marrin shërim, sepse nuk e ndjekin me pasion Fjalën e Perëndisë. Prov 4:20-22 thotë nëse i kushtoni vëmendje Fjalës së Perëndisë, ajo do t'i sjellë shëndet trupit tuaj si një bar.

Mjekësia është e mirë (Prov 17:22). Shumë njerëz i ka mbajtur gjallë mjaft gjatë sa të kenë mundësi ta lejojnë fjalën e Perëndisë të zërë rrënjë në zemrat e tyre dhe të sjellë shërim të plotë në trupat e tyre. Te 2 Kr. 16:12-13 thuhet Por Asa kërkoi mjekët, jo Zotin Ai e vuri besimin e tij te mjekët, jo te Fjala e Perëndisë dhe vdiq.

Mjekët kanë qenë një bekim për njerëzimin, por fëmijët e Perëndisë kanë pasur shëndetin e premtuar; ky është një hap përtej shërimit. Ne duhet ta mbajmë në duart tona shëndetin dhe të mos lejojmë që satani të na grabisë atë që tashmë na takon.

1 Tim 6:12.

33. Sipas Besimit tënd

Fuqia shëruese e Perëndisë është gjithmonë e disponueshme. Mund të shfaqet përmes një vajosje ose lutje e me vënie e duarëve. Por mënyra më e mirë është nëse manifestohet duke vepruar sipas Fjalës, premtimit të Perëndisë për shërimin. Në të gjitha këto raste ju duhet të lironi besimin në fuqinë e Perëndisë për të shëruar; ju duhet të pranoni që do të shfaqet në trupin tuaj. Besimi juaj është ai që e vë në veprim fuqinë e Perëndisë.

Në Ungjij përmenden 12 nga 19 rastet e shërimit të individëve fal besimit të tyre. Jezusi e bëri të qartë; ju moret shërimin me anë të besimit tuaj. Centurioni Mat 8:10,13; Luka 7:9

Njeriu i sëmurë me paralizë Matt 9:2; Marku 2:5; Lluca 5:20

Gruaja me rrjedhje gjaku Mat 9:22; Marku 5:32; Lluca 8:48, dy të verbër Matt 9:27-30

Gratë sirofenikase Mat 15:28

Vajza e Jairit, Marku 5:36; Lluca 8:50

Biri shurdhmec, Marku 9:17-27; Luka 9:38-42

Bartimeu i verbër, Marku 10:52; Lluca 18:4

10 lebrozët, Lluca 17:19

Djali i nëpunësit mbretëror, Gjon 4:46-53

Llazari, Gjoni 11:40

Mosbesimi ,Mat 13:58; Marku 6:1-6

34. Tre hapat e besimit

Keith Moore jep këta tre hapa për të zgjuar besimin:

1. Vazhdoni në Fjalën derisa të vijë drita (Psalmi 119:130; Gjoni 8:31-32).

Kaloni kohë duke lexuar dhe duke dëgjuar Fjalën derisa të vijë zbulesa., lejoni që ajo të mbillet si një farë në zemrën tuaj. Kultivoni atë me meditim.

Vazhdoni ta ujisni derisa të japë fryte.

2. Kur të vijë drita, ju do të keni besim (Rom 10:17; Isaia 58:8).

Duke meditar mbi Fjalën ju lejoni që mendja tuaj të riprogramohet deri sa të besoni në premtimin e Zotit me shumë sesa në rrethana. Ju në fakt besoni se trupi juaj duhet të pasqyrojë atë që thotë fjala. Kur të bindeni se Fjala është më e vërtetë se gjendja në të cilën jeni, **jeni në besim.**

3. Veproni sipas besimit tuaj

Pali po predikonte në Listra (Veprat e Apostujve 14:7-10). Një burrë i gjymtuar ishte duke dëgjuar. Kur Pali e shikoi, ai e dinte se njeriu besonte në atë që ai kishte dëgjuar. Pali tha me zë të lartë: "Çohu". Pastaj njeriu i gjymtuar u hodh në këmbë dhe eci për herë të parë në jetën e tij.

Dëgjimi i Fjalës i dha besim, rezultate, ai thjesht duhej të vepronte sipas asaj që kishte besuar. Kur besimi lirohet dhe vihet në veprim, shërimi manifestohet.

Mos u përqendroni se si të besoni. Kaloni kohë në fjalë. Besimi vjen duke dëgjuar Fjalën e Perëndisë Rom.10:17. Ju nuk keni nevojë për më shumë besim; ju duhet të vazhdoni në Fjalën.

Vazhdoni të meditoni në Fjalën derisa të zbuloni vullnetin e Perëndisë.

F. F. Bosworth tha: "Besimi fillon aty ku njihet vullneti i Perëndisë."

35. Rrëfimi luan një rol të madh

Perëndia krijoi gjërat e tokës, gjërat që shihen, nga gjërat që nuk shihen (Hebr. 11:3). Ai krijoi gjithçka që ne shohim duke folur. Edhe ju keni një forcë krijuese, rrëfimin tuaj. Fjalët e urta 18:21 thonë vdekja dhe jeta janë në fuqinë e gjuhës suaj

Abrahami imitoi të krijuarit nga Perëndia kur thirri gjërat që nuk ishin sikur të ishin Rom 4:17. Ajo që nuk ekzistonte, ai tha se ekzistonte. Ai nuk kishte asnjë provë tjetër përveç Fjalës së Perëndisë. Mund të thirrni shëndet në ekzistencë nëse jeni të sëmurë. Ju nuk i mohoni gjërat që janë (dhimbja, sëmundje, etj.), por kushtojini më shumë vëmendje asaj që thotë Fjala sesa sëmundjes Prov. 12:1.

Nëse do të besoni se do ta keni atë që thoni, do ta keni Mk. 11:24 Fjalori i Vinit thotë, Efesianëve 6:17, Fjala e Perëndisë e bërë e gjallë me besim, është Rema ajo që e keni brenda jush, Rom 10:17. Meditoni mbi Fjalën e shërimit që ajo të mundë të dalë nga goja. Fjala e Perëndisë, e thënë me pritshmëri, do t' i japë shërim trupit tuaj (Rom 10:8-13).

36. Shërimi shpirtëror

Njeriu është një frymë që jeton në një trup dhe zotëron një shpirt (1 Ths. 5:23; He 4:12; 1 Pt 3:4; Ef 3:16). Fryma juaj merret me sferën shpirtërore; me pjesën që njeh Zotin. Shpirti juaj merret me sferën intelektuale; me mendjen, me vullnetin dhe me emocionet. Trupi juaj merret me sferën fizike; shtëpinë në të cilën jetoni.

Jeta që është në mishin tuaj është për shkak të frymës suaj (Jak. 2:26). Gjithë jeta vjen nëpërmjet frymës (Prov 4:23). Njeriu i brendshëm është burimi i jetës suaj. Luka 11:33-36. Fjalët e urta 18:14 thonë “Fryma e njeriut i jep krahë në sëmundjen e tij, por kush mund ta ngrerë një frymë të demoralizuar?”

Qëllimi ynë është të ndërtojmë dhe ruajmë një frymë të fortë. Kur je i fortë në frymë, vajosja shëruese mund të rrjedhë në ju. Vajosja është ajo që shkatërron zgjedhat, Isaia 10:27. Kur Jezusi u përball me te sëmuret u mor me problemin rrënjësor, satanin dhe mëkatin (Kol. 1:13; Kol. 2:15; Hebr. 2:14-15). Sëmundja është frymore sepse është rezultat i mëkatis dhe i vdekjes (Rom 5:12, 8:10-11). Sëmundja duhet të trajtohet frymërisht. Kur kemi të bëjmë me sëmundje ose duke i shërbyer të sëmurët mos u merrni me simptomat, merruni me burimin e tyre.

37. Shërimi hyjnor

Shërimi vjen nga Perëndia (Ekz 15:26). Burimi i tij është hyjnor. Nëse Jezusi është Fjala (Gjoni 1:1) dhe Fjala shëron (Prov 4:20-22), atëherë Jezusi është burimi i shërimit dhe shëruesi ynë Hyjnor.

A shëroi Jezusi vetëm për të provuar hyjninë e tij? E shohim se kjo gjë nuk qëndron. Për shkak të mosbesimit të tyre nuk bëri shumë vepra të pushtetshme Marku 6:5, thuhet se u pengua nga mosbesimi. Jezusi u pengua për shkak të mosbesimit të tyre (Mat. 13:58). Tek Luka 5:17, fuqia e Perëndisë ishte aty për të shëruar, por ata arsyetonin dhe e vënin në dyshim. Dhe te Gjoni 5:1-9 vetëm një u shërua në pishinë e Bethesdës.

Jezusi është burimi i shërimit tonë. Ai burim mund të lihet i pashfrytëzuar. Ai është gjithmonë i gatshëm të shërojë. Shikoni tek Ai, te burimi juaj i shëndetit dhe do të merrni shërim dhe do të keni shëndet për trupin tuaj.

38. Shërimi është pjesë e shpëtimit

Sipas Isaisë 53:4-5; Mateut 8:17; dhe 1 Pjetrit 2:24 Jezusi mori mëkatin në vendin tim. Efesianëve 2:8 thotë se ne jemi të shpëtuar me anë të hirit. Jo vetëm që jemi të shpëtuar, por edhe jemi shëruar (Rom 10:9-13).

Fjala greke për *shpëtim* është "Sozo". Ky përkufizim përfshin disa gjëra:

Ruajtje, 2 Tim 4:18

Veprat e shërimit, 14:9; Marku 5:23

Çlirim, Lluca 8:36

Siguri, Matt. 8:25

Shëndet, Veprat e apostujve 2:46-47; Ef 2:5

Shpengmi i Krishtit është për të gjithë njerëzit Psalmi 103:3 thotë: " Ai fal të gjitha paudhësitë e tua dhe shëron të gjitha sëmundjet e tua". Ne jemi të falur dhe të shëruar. Të dyja gjysmat e këtij vargu janë të vërteta, nuk mund të themi ne jemi të falur dhe jo të shëruar. Shpëtimi përfshin edhe shërimin.

39. Si të marrim shërim?

Kur u shërbeni të sëmurëve, mbani mend se problemi, zakonisht është te pranimi i shërimit. Shërimi fillon kur të sëmurët marrin shërim. Problemi kryesor është te mendja 2 Korintasve 10:3-5 thotë se mendja është pengesa më e madhe. Ndhimojini ata të qetësojnë mendjen dhe ta shohin veten mirë. Nëse nuk e shohin veten mirë, nuk janë gati për të marrë. Ndhimojini ata të krijojnë një pamje në mendjen e tyre që shpreh shëndet. Pasi të kenë atë pamje lirojeni vajosjen të veprojë.

Mund të shfaqen ndryshime të menjëhershme ose jo, mos u trazoni! Vetëm për shkak se nuk mund të shihni rezultate, nuk do të thotë se vajosja nuk është ofruar, ose personi nuk është shëuar.. Kur Jezusi nuk mund t'i bënte njerëzit të merrnin shërim, Ai i mësonte ata (Marku 6:5-6; Mat. 13:58).

Është e vështirë për një person të marrë nëse është i vetëdijshëm për mëkatin (Psalmi 66:18)

40. Metodat e marrjes së shërimit

Ka shumë mënyra për t'u shërbyer të sëmurëve. Këtu janë disa nga metodat që do ta ndihmojnë një person të shërohet.

1. Shkrimet janë fakte, veproni sipas tyre me besim.

Kjo është metoda më e mirë. Një person mund të marrë shërimin me anë të besimit, ose me anë të dhuratave të Frymës. Sido që të jetë, ata duhet ta mbajnë shërimin me anë të besimit.

Një person që merr shërimin nga dhuratat, kryesisht nuk është në besim. Për ta mbajtur shërimin e tij duhet ta zhvillojë besimin. Ndërsa, ai që e merr shërimin duke u mbështetur në fjalën e Perëndisë di edhe ta ruajë atë, duke u mbështetur në Fjalë.

Besoni këto shkrime të shenjta dhe veproni sipas tyre:

Isaia 53:4-5; Mateu 8:17; 1 Pjetrit 2:24

2. Ligji i kontaktit dhe transmetimit.

Kur bëhet kontakt, ka një transferim aktual të shërimit pushtet / vajosje.

A. Vënia e duarve.

Jezusi e përdori këtë metodë më shumë se çdo tjetër

Marku 16:18; He 6:1-2; Marku 5:23,35-41; Marku 7:32-35; Marku 6:5; Luka 4:40; Luka 13:13; Veprat e Apostujve 28:8

B. Lërimi të sëmurët të vënë duart mbi ju.

Marku 5:25-34; Marku 6:56; Lluka 6:19

C. Pëlhurat e lutjes.

Veprat e Apostujve 19:11-12; Marku 5:27-30; Mateu 14:36

3. I flisni sëmundjes.

Marku 11:23; Lluka 4:39; Mat. 8:8

4. Një akt besimi.

2 Mbretërve 5:5; Lluka 17:14; Gjoni 9:6-7; Veprat e Apostujve 14:10

5. Shiheni veten mirë.

2 Kor 4:18 "Mos shikoni gjërat që shihen..."

Fjalët e urta 23:7; Romakëve 4:17

6. Lyerje me vaj.

Jakobi 5:14-15; Marku 6:12-13

7. Ndërmjetësimi.

Mat 17:21; Marku 9:29; Jakobi 5:16

8. Dëboni djallin.

Jezusi na tha se **ne kemi autoritet** mbi djallin. Jezusi i ka bërë të gjitha

që duhej të bente me djallin, është përgjegjësi jona ta dëbojmë atë.

Ef 4:27; Jakobi 4:7; 1 Pt 5:8-9; Marku 16:17; Lluka 10:19; Marku 9:17-27;

Mat 17:14-18; Mateu 9:32-33; Mateu 12:22; Luka 11:14

9. Dhuratat e Shpirtit.

1 Kor 12:8-10; 1 Kor 14:1

41. Pse disa nuk arrijnë të marrin shërimin

Shumica dështojnë në 3 kategori:

1. Mëkati, Psalmi 66:18; 1 Gjonit 3:20

2. Mungesa e besimit Rom. 4:17

3. Mosfalja Mat. 6:14; Mat. 5:23-24

12 Probleme të mundshme

1. Mungesa e njohurive.

Hozea 4:6; 1 Kor. 11:29

2. Mungesa e besimit në Fjalën.

Mateu 7:24-27

3. Mungesa e unitetit.

Mateu 18:19

4. Mosbesimi i komunitetit.

Marku 8:22-26; Marku 5:37-40; Veprat e Apostujve 9:37-40

5. 8 **Traditat e njerëzve**

Njerëzit mund t'i vlerësojnë më shumë traditat që u janë mësuar se sa Fjalën e Perëndisë, duke e bërë të paefektshëm vullnetin e Perëndisë në jetën e tyre (Marku 7:7-9).

Duke menduar se :

A. Zoti është autori i sëmundjes.

Veprat e Apostujve 10:38; Gjoni 10:10; Luka 13:16

B. Sëmundja është vullneti i Zotit.

C. Unë e lavdëroj Perëndinë më shumë me sëmundje sesa me shërim.

D. Epoka e mrekullive ka kaluar.

Heb 13:8; Jakobi 1:17

E. Nuk është vullneti i Perëndisë që t'i shërojë të gjithë.

Jakobi 5:15

F. Gjithmonë lutuni: “Nëse është vullneti Yt?”

Mateu 26:39

G. gjembi i Palit.

2 Kor 12:7

H. Jezusi shëroi si Biri i Perëndisë, jo si Biri i njeriut.

Mat. 10:8; Veprat e Apostujve 10:38; Gjoni 5:30; Fil 2:7

6. Thyej ligjet natyrore.

A. Ligjet natyrore të Perëndisë janë po aq hyjnore sa ligjet e tij shpirtërore.

B. Toka është ende e mallkuar.

2 Kor 4:4; Zbulesa 22:3

7. Mungesa e besimit nga ana e shërbyesit.

Mateu 17:18-21

8. Disa kanë nevojë për çlirim dhe jo për shërim.

Mateu 8:16; Lluka 8:36; Luka 11:14

9. Shikoni paudhësinë në zemrën e tyre.

Psalmi 66:18; Fjalët e urta 28:13; Jakobi 5:16

10. Jo në vullnetin e Zotit.

Jakobi 4:7

11. Shpirt që nuk fal.

Marku 11:25-26; Mateu 6:15; Matt 5:22-24

12. Gabimet që nuk janë korigjuar.

Da 22:1; Luka 19:8

42. Pse manifestimi nuk vjen gjithmonë menjëherë?

Kenneth E. Hagin thotë *kur u shërbeni të sëmurëve merrni parasysh dy gjëra:*

1. Shkallën e fuqisë së shërbyer
2. Shkallën e besimit të individit që i jep veprim, pushtet, atij shërimi

Këta janë faktorë përcaktues se kur ndodh manifestimi, satani dëshiron të pengojë manifestimin, e gjëja të cilën djalli dëshiron ta marrë nga ju është *besimi* 1 Pjetrit 1:7, thotë se do të vihet në sprovë besimi juaj.

Keith Moore thotë se i ligu dëshiron t'ju testojë në këto tri fusha:

1. do të vë në dyshim karakterin e Perëndisë, fjalën e tij.
2. përpiqet t'ju bëjë të ecni sipas asaj që shihni .
3. Koha. Marku. 11:24 thotë se do të kesh atë që thua, por nuk thotë se kjo gjë do të paraqitet aty për aty.

43. Kush i bën njerëzit të sëmurë?

Konkordanca e Young thotë se Eksodi 15:26 do të duhej përkthyer në kuptimin lejues, jo në kuptimin shkaktues.

Zoti nuk është shkatërruesi; satani është i tillë (Eks 12:12,23; Gjoni 10:10). Zoti e lejoi satanin t'u merrte jetën egjiptianëve natën e Pashkës.

Madje mund të thuhet më mirë, rebelimi i egjiptasve hoqi dorën e tij të mbrojtjes.

Te Heb 1:3 Jezusi përshkruhet si "vula" e qenies së Perëndisë. Kjo është e njëjta fjalë greke e përdorur Heb. 11:1 si "substancë". Jezusi është vullneti i Zotit në veprim. Ai bëri dhe tha atë që Ati i tha ta bënte (Gjoni.

5:30; 6:38). Nëse Ai shëronte njerëzit që Ati Perëndi i sëmuri, ai do të ishte rebel dhe i pabindur.

44. Shërimi kundër shtypjes demonike

Të pushtuarit nga demonët nuk kanë nevojë për shërim, ata kanë nevojë për çlirim.

Kur keni të bëni me djallin, urdhërojeni të dalë. T.L. Osborne tha: "Ne e qortojmë djallin dhe njerëzit shërohen."

Një i krishterë mund të jetë i sulmuar nga një demon, por demoni nuk mund ta zotërojë shpirtin e tij, satani është ai që shtyp njerëzit me sëmundje. Jezusi i çliron ata (Veprat 10:38; Lluka 13:

Gjoni 10:10).

Mënyra numër një, se si njerëzit humbasin shërimin është përmes kthimit të sulmeve. Mat. 12:43 thotë, një frymë mund të dalë nga një njeri dhe të kthehet. Lester Sumrall tregon historinë e vajzës së tij të sulmuar nga demonët. Ai tha se ajo ishte çliruar më shumë se 20 herë.

45. A ishte "gjemb" sëmundje e Palit?

Shikoni këto shpjegime të frazave të 2 Kor. 12:7-13:

"gjemb në mish"

Kur "gjemb" përdoret në Dhiatën e Vjetër, gjithmonë na del si personalitet, kurrë si një sëmundje, apo lëngatë.

Num. 33:55; Josh. 23:13; Jdg. 2:2-3; 2 Sam. 23:6

Lajmëtar, 181 herë përkthehet "engjëll", 7 herë përkthehet "lajmëtar". Në secilën kohë, ai përshkruan një person të dërguar nga një tjetër për një qëllim. Ky "lajmëtar" u dërgua nga satani me qëllim që ta ndalonte Palin të përhapte shpalljen e fuqishme të ungjillit.

Mat. 11:10; Mk. 1:2; Lk 7:24, 27; Lk 9:52; 2 Kor 12:7; Jms. 2:25

Zbulesa të mëdha

Shërbesa e Palit ishte më e madhja e kohës dhe shkrimet e tij mbushin dy të tretat e Dhiatës së Re, Pali u persekutua për shkak të Fjalës.

Mk 4:14-15

Pali shkëlqeu Të shkëlqesh do të thotë të arrish përtej pikës së zakonshme, qëllimi i satanit ishte të ndalonte

Palin, me çdo kusht. Pali shkëlqeu mbi të gjithë apostujt e tjerë në shërbimin e tij, por mbajti një qëndrim të përlulur duke thënë: "Megjithëse nuk jam asgjë".

2 Kor. 12:11-13

Sulmet të njëpasnjëshme, goditje në mënyrë të përsëritur, goditje pas goditjeje, nëse do të ishte sëmundje, Pali do të sëmurej, do të shërohej, do të sëmurej, do të shërohej dhe do të sëmurej përsëri. Ai vuajti shumë persekutime, por nuk qe i sëmurë.

2 Kor. 11:23-28

Pali nuk ishte në gjendje t'i kapërcente këto sprova me forcën e tij, por ia doli me Hirin e Perëndisë në të gjitha ato që bënte.

2 Tim 3:10-11

Hiri im të mjafton

Hiri është fuqi e dhënë për të bërë atë që kërkon Perëndia. Ky hir i ishte për të tejkaluar persekutimet jo për sëmundje. Zoti nuk e dërgoi atë gjembë, as nuk qe përgjegjësia e tij për ta hequr. Zoti i dha Palit hirin që të jetojë mbi të gjitha sulmet e shkaktuara nga demonët e caktuar që provonin ta ndalonin shërbimin e tij.

Kur veprohet nen hir, me besim, hiri e lejon Perëndinë të prodhojë rezultate.

1 Pt 5:5-9; Jakobi 4:7

Pamundësia Përshkruhet në gjuhën greke dobësi, e përcaktuar si paaftësia për të dhënë rezultatet. Pali ishte i kënaqur që e dinte se Perëndia i tij jepte rezultatet, jo vetë ai. 2 Kor 12:10

Disa thonë se Pali kishte një sëmundje të syve duke u nisur nga fjalët "Me sa shkronja të mëdha të kam shkruar"

Fjalorët dhe komentet thonë se kjo do të thotë: Sa letër të gjatë dhe autoritative të kam shkruar, jo me sy të sëmurë.

Gal 6:11

Në fillim

Pali shkoi në Galati më shumë se një herë.

Veprat e Apostujve 14:6; 16:1.

Herën e parë që shkoi në Galati u predikoi atyre me “ dobësi fizike ”. Kur e panë në këtë udhëtim, sapo kishte ardhur në Lustra, e goditën me gurë dhe e lanë si të vdekur.

Veprat e Apostujve 14:19; Gal 4:13

Tundim im, Në greqishte "sprova juaj" Pamja e Palit pas gjuajtjes me gurë qe e rëndë, kjo ishte e vështirë për galatasit. Ne mund të kuptojmë pse ata ishin të gatshëm, për t'i “dhënë sytë e tyre” për të .

Gal. 4:14-15

Leckat e vajosura

Copat e rrobave që Pali mbante i çonin te të sëmurët dhe ata i mbanin, pastaj të sëmurit shëroheshin. Nëse Pali do të kishte një sëmundje të syrit ose ndonjë tjetër sëmundje do t'ia kishin djegur rrobat, e nuk do t'ua jepnin të sëmurëve. Veprat e Apostujve 19:11-12

46. Jobi

Jobi 1:8 (Përkthimi i fjalëpërfjalshëm i Young) thotë, Perëndia e pa që satani ia kishte vënë syrin Jobit. Zoti nisi betejat e Jobit. Zoti e dinte se satani do ta sulmonte Jobin.

Te Jobi 1:4-5 Jobi ofronte flijime vazhdimisht. Kjo duhej të bëhej një herë, me besim. Ai ishte në mosbesim, jo në besim.

Jobi 3:25 thotë se nga ajo që kisha frikë po ajo ndodhte. Frika është një besim se e keqja do të ndodhë dhe ndodhi.

Ai mendonte se e mira dhe e keqja vinin nga Perëndia (Jobi 1:21). Te Jobi 42:3 ai filloi të shohë që Perëndia nuk ia bëri këtë. Pas sakrificave të tij (lutjeve) për miqtë e tij që ai e bëri me besim Zoti e largoi Jobin nga robëria e tij dhe rivendosi begatinë e tij (42:10). Ai jetoi edhe 140 vjet (42:16).

Sipas studiuesve, testi i Jobit zgjati vetëm 9 deri në 18 muaj. Në qoftë se ju jeni duke u provuar, si Jobi, gëzohuni! Nuk do të zgjasë shumë.

Frika i kushtoi Jobit gjithçka. Besimi e rimëkëmbi atë.

Katalogimi në botim – (CIP)
Biblioteka Kombëtare e Kosovës “Pjetër Bogdani”

234

Bean, Daniel

Bazat e shërimit / Daniel Bean ; përktheu Qefsere
Nishevci. - Prishtinë : Lena, 2023. - 62 f. ; 21 cm.

1. Nishevci, Qefsere

ISBN 978-9951-29-233-7